

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-544/11

Helga Petersen a Peter Petersen
v.
Finanzamt Ludwigshafen

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Rheinland-Pfalz)

„Volný pohyb služeb — Volný pohyb pracovníků — Právní úprava členského státu, která umožňuje osvobození příjmů plynoucích z pracovní činnosti vykonávané v jiném členském státě v rámci rozvojové pomoci od daně z příjmu — Podmínky — Usazení zaměstnavatele v tuzemsku — Odmítnutí v případě, že je zaměstnavatel usazen v jiném členském státě“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. února 2013

1. *Předběžné otázky — Pravomoc Soudního dvora — Určení relevantních prvků unijního práva — Přeformulování otázky*

(Článek 267 SFEU)

2. *Volný pohyb osob — Pracovníci — Ustanovení unijního práva — Pracovník, který má bydliště v členském státě, je zaměstnancem podniku usazeného v jiném členském státě a vykonává své činnosti v třetí zemi — Podmínka použití — Souvislost pracovního poměru s právem členského státu*

(Článek 45 SFEU)

3. *Volný pohyb osob — Pracovníci — Omezení — Vyloučení osvobození příjmů plynoucích z pracovní činnosti vykonávané pracovníkem, který má bydliště v členském státě a je zaměstnancem podniku usazeného v jiném členském státě, od daně z příjmu — Nepřípustnost — Odůvodnění — Neexistence*

(Článek 45 SFEU)

4. *Volný pohyb osob — Pracovníci — Omezení — Pracovník, který má bydliště v členském státě a vykonává své činnosti v třetí zemi — Vnitrostátní úprava, která podmiňuje osvobození příjmů od daně z příjmu poskytnutím informací třetí zemi — Správní spolupráce v oblasti daní — Směrnice 2011/16 — Povinnost vzájemné pomoci mezi příslušnými orgány členského státu a třetí země — Neexistence*

(Článek 45 SFEU; směrnice Rady 77/799 a 2011/16)

1. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 23, 24)

2. Ustanovení unijního práva se mohou použít na pracovní činnosti vykonávané mimo unijní území, pokud si pracovní poměr zachová dostatečně úzkou vazbu na toto území. Této zásadě je třeba rozumět tak, že se vztahuje rovněž na případy, ve kterých pracovní poměr dostatečným způsobem souvisí s právem členského státu, a tudíž rozhodnými pravidly unijního práva.

Taková vazba může vyplývat z okolnosti, že občan Unie, který má bydliště v členském státě, byl zaměstnán podnikem usazeným v jiném členském státě, na jehož účet vykonává své činnosti. Okolnost, že vykonává svou činnost v rámci rozvojové pomoci cíleně výlučně v třetí zemi, nemůže zpochybnit vazbu na unijní právo.

(viz body 41–43)

3. Článek 45 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě členského státu, podle níž jsou příjmy ze závislé činnosti daňového poplatníka, který má v tomto členském státě bydliště a neomezenou daňovou povinnost, osvobozeny od daně z příjmu, pokud je zaměstnavatel usazen v uvedeném členském státě, ale nejsou osvobozeny, pokud je usazen v jiném členském státě.

Taková právní úprava tvoří překážku volného pohybu pracovníků a dotyčný členský stát nemůže jako na důvod pro odepření daňového zvýhodnění poukazovat na nemožnost využití spolupráce s jiným členským státem při provádění šetření nebo sběru informací k řádnému vyměření dotčených daní. Nic totiž nebrání dotyčným daňovým orgánům vyžadovat od daňového poplatníka důkazy, které považují za nezbytné, a popřípadě odmítnout požadované daňové zvýhodnění, pokud tyto důkazy nejsou předloženy. V tomto ohledu nelze *a priori* vyloučit, že by daňový poplatník mohl předložit relevantní dokumenty umožňující daňovým orgánům členského státu, které ukládají daně, zřetelně a přesně ověřit, že splňuje podmínky pro získání sporného daňového zvýhodnění.

(viz body 46, 51, 52, 62 a výrok)

4. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 55)